

enkelt Retning er retfærdigere, idet det tager noget af Afgiften fra de smaa Arvelodder.

Jeg vil samtidig gerne lægge et godt Ord ind for Ændringsforslaget under Nr. 9, der er stillet af et Mindretal, hvortil jeg hører. Det angaar Afgiften af Livsforsikringer og andre Forsikringer. Som den Sum, der skal fradrages, er nævnt 10,000 Kr. Den kunde maaske synes noget høj, og jeg for mit Vedkommende vilde heller ikke have noget imod, at denne Sum f. Eks. halveredes. Men for mig er det Hovedsagen, at man ikke paa nogen Maade kommer til at træde hindrende i Vejen for, at Smaafolk kunne forsikre sig paa den ene eller den anden Maade. Jeg synes, at der er noget urigtigt i, naar vi have faaet en Ulykkesforsikringslov for Arbejdere, og en Arbejder omkommer ved Ulykkestilfælde, og hans Forsikringsbeløb udbetales Enken, at Staten da kommer og melder sig og vil have sin Part; thi der er ingen Tvivl om, at i saa Tilfælde har Enken vistnok Brug for hver Skilling, hun kan faa. Jeg kunde derfor have ønsket, at det var blevet begrænset noget nærmere ned til den Sum, som Ulykkesforsikringsloven bestemmer, nemlig 4,800 Kr., altsaa op imod 5,000 Kr., og jeg vil meget henstille til Ministeren og til Flertallet, om man ikke under Sagen her kunde komme til at se noget anderledes paa dette Forhold. Det forekommer mig ogsaa højst urigtigt at tage en saadan Afgift, naar et Ægtepar ved Samvirken har skabt en Forsikringssum ved sammen at betale en Præmie gennem Aarene, hvorved de utvivlsomt begge have taget Del i Byrden og baaret Udgiften. Det er jo saaledes, at naar det drejer sig om de smaa Forsikringssummer, og det drejer sig om forsikrede i Arbejderklassen eller den nederste Del af Middelstanden, vil en saadan Forsikring være tilvejebragt ved begges Arbejde, under begges Medvirkning, saaledes at Præmien, naar den endelig udbetales, egentlig kan siges at være tilvejebragt ogsaa af den efterlevende. Det vil, synes det mig, ogsaa i saadanne Tilfælde være at lægge Hindring i Vejen for Forsikringslysten i disse Kredse, og det forekommer mig, at man, i Stedet for at hindre eller svække denne Lyst til at forsikre sig, skulde opuntre den saa meget som muligt. Der blev sagt før af det ærede 7ende Medlem for 2den Kreds (Piper) under hans Omtale af Sagen i sin Helhed, at man skulde vogte sig for at lægge en Skat paa Sparsommeligheden. Det forekommer mig, at man her paa

Forsikringsomraadet for Smaafolks Vedkommende i allerhøjeste Grad lægger en Skat paa Sparsommeligheden. Derfor vil jeg indstændigt anmode ærede Medlemmer om at stemme for den Ændring, som forelaas under Nr. 9.

De andre Ændringer skal jeg ikke omtale, det er jo i det væsentlige Redaktionsændringer. Ændringsforslaget under Nr. 7 vil jeg tage Afstand fra, da det ogsaa er en Forringelse af Loven; men til Gengæld kan jeg meget godt stemme for Flertallets Forslag under Nr. 21; men det Forslag er som sagt af mindre Betydning. Jeg kan altsaa væsentlig indskrænke mig til at sige, at jeg ønsker Regeringsforslaget og Folketingets Forslag gennemført for § 2's Vedkommende, saaledes som det er kommet herop, og at jeg vil anbefale at stemme imod de Forslag, der gaa ud paa at forringe dette, altsaa Ændringsforslagene under Nr. 2 og 3.

Finansministeren (J. C. Christensen):

Jeg tror ikke, at det med Rette kan siges, saaledes som det ærede 7ende Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte, at nærværende Forslag indskrænker Lysten til at opsamle Kapital. Den Arveafgift, som her foreslaas, er ikke af den Størrelse, at den vil hindre den naturlige Trang og Lyst hos Folk til at samle Kapital. Var det Tilfældet, tror jeg heller ikke, det ærede Medlem ved sine Forslag vilde forhindre denne Fare. Thi ganske sikkert er det Forslag, der stilles af Mindretallet om en anden Skala, et Forslag, der i høj Grad gaar ud over Statskassen. Jeg tror, at man ved de Undersøgelser, vi have ladet foretage i Ministeriet, har truffet det rette, naar man siger, at de Forslag, der ere stillede af Mindretallet, vilde nedsætte det Beløb, man gik ud fra skulde indkomme, med ca. $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det er ikke ganske smaa Penge, her er Tale om, og jeg maa derfor allerede af den Grund modsætte mig det paa det bestemteste; thi det vilde være et grovt Indgreb i den Forventning, Staten maa have om at faa Kompensation for de store Indtægtsnedsættelser, som ved Afstemningen her for faa Dage siden ere gennemførte. Det er ganske naturligt, at de Forslag, der her ere fremsatte, komme til at omfatte store Beløb, thi det gælder jo netop Arvelodder af den Slags, som særlig findes hos den store, i alt Fald den mere besiddende Mellemlasse her i Landet, og det er jo den talrigste. Jeg skal med faa Eksempler gøre opmærksom paa, at Nedsættelserne netop ramme her. De